

at alene Arbejderklassen skal bære Byrderne for alle. Jeg gaar ud fra, at vi maa ophæve alle Love om Embedsmands- og Tjenestemandslønninger. Vi kunde f. Eks. udmærket godt spare Præsterne; der vilde ikke være nogen forfærdelig Ulykke i det; i alt Fald mener jeg, at naar det skal gaa saa vidt, maa man ogsaa kræve, at Præstegerningen bliver stillet frit, og da er jeg overbevist om, at der er Hundreder og atter Hundreder Arbejdere, som nu maa sulte, og som meget godt kunde paatage sig den Gerning, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen udfører.

Nej, lad os endelig ikke arbejde paa den Maade, at vi lader de smaa i Samfundet bære det alt sammen, de, der netop mindst kan taale at bære de Vanskeligheder, som vi mere og mere arbejder os hen imod. Kan vi ikke komme udenom dem, fordi Befolkningen holder paa det nuværende Samfundssystem, maa vi naturligvis bære dem i Fællesskab alle sammen; men saa maa det gøres paa den Maade, at Livet stilles frit paa alle Omraader, baade for Statens og Kommunens Tjenestemænd og Embedsmændene, de være ansat i Kirken eller paa andre Omraader. For øvrigt vil jeg gerne sige, at ser man paa hele vor økonomiske Styrke, forekommer det mig, at i et Land, hvis væsentlige, ja overvejende, Del af Befolkningen, vel op imod de 80 pCt, bestaar af Smaafolk, er der i Virkeligheden al mulig Grund til at søge at gribe ind paa det her omhandlede Omraade. Men skal man fortsætte med den nuværende Produktionsmaade, bliver det ganske naturligt, at den, der er det vigtigste Led i Produktionen, nemlig den, der skal udføre Arbejdet, ogsaa maa have Ret til at øve Indflydelse paa eller i alt Fald føre Kontrol med, hvad den paagældende Vare koster at fremstille, og hvilken Avance der er, kort sagt, at dette Forhold i Produktionen forandres paa den Maade. Og det kan meget godt lade sig gøre. Der er jo flere Lande, endogsaa store Lande, hvor man har lagt Produktionen om saaledes, at den, der er med til at udføre Arbejdet, ogsaa er med til at kontrolere dette Arbejdes Udførelse.

Maa jeg til sidst rette et Par Henstillinger. I Fjor ved Finanslovsforslagets

Behandling anmodede jeg den højtærede Trafikminister om at være saa elskværdig — jeg gaar nemlig ud fra, at det kun er Elskværdighed, det her drejer sig om — at sørge for, at Befolkningen i min Opstillingskreds, Valby, hvor Staten har en forholdsvis ny Station, kunde faa sine Fragtgods- og Ilgodsvarer fra denne Station, saa man ikke behøvede at foretage den lange Vej ind til Hovedstationen. Jeg fik et meget gunstigt Svar, men det er desværre blevet derved. Jeg vil gerne gentage min Henstilling for at se, om det saa skulde lykkes at faa denne Reform gennemført.

Jeg vil ligeledes rette en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. I 18 Aar har Foreningen af Skolehaver bestaaet. Jeg har interesseret mig for denne Sag, lige siden den kom frem. At Københavns Kommunalbestyrelse har tillagt denne Sag en overordentlig stor Betydning, viser sig bedst ved, at det første Bidrag, vi ydede til Skolehaverforeningen, var 1 200 Kr., medens det Bidrag, der i Dag ydes af Københavns Kommune, er paa 35 000 Kr. Denne Forening har sin Virksomhed ude over hele Landet, og nu faar den ogsaa den nye Del af Landet, nemlig Sønderjylland, at arbejde i. Men Staten yder kun et Beløb af 3 000 Kr. til denne overordentlig vigtige Virksomhed. Der er i Aar gjort Forsøg paa at faa et Bidrag af 6 000 Kr., altsaa at faa Beløbet fordoblet. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at stille sig meget velvilligt paa dette Punkt. Jeg tror ikke, det er nødvendigt her at tale om Nyttens af at indføre Skolehaver i alle Byer; Bybeboerne har sjældent Lejlighed til at studere Blomsterkultur og Havekultur i det hele taget, men det vil de faa udmærket Lejlighed til gennem saadanne Haver. Der er en Række Kommuner, som yder Bidrag; men da det er en Samfundssag, forekommer det mig ret naturligt, at Statens Bidrag sættes betydeligt op. Der er Tale om at spare, men vi skal heller ikke ind paa nye Bevillinger, der er allerede en Bevilling, og at spare paa et Omraade som dette forekommer mig at være at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa. I Stedet for, at Børnene i Byerne beskæftiges i Haverne og der faar Forklaring paa hele Plantelivet,